

Kriget i Ukraina

En teorikonsumerande studie av ukrainska kriget

Sammanfattning

I denna studie utforskas hur Rysslands användning av militära medel i Ukraina kan förklaras. Studien genomför två analyser, en på individnivå med hjälp av Perception och Misperception teorin och den andra på systemnivå med utgångspunkten i strukturella realismen. På individnivå finner studien att Putin ser på västvärlden i termer av "vi" och "dem" samtidigt som Putin ser interaktioner mellan Ryssland och västvärlden i termer av nollsummespel. På systemnivå, med utgångspunkten i realistiska forskningstraditionen, kan kriget förklaras genom att Ukrainas integreringen i NATO skulle underminera Rysslands position som stormakt vilket enligt realismen skapar starka incitament för den dominerande makten starta ett förebyggande krig med syftet att upprätthålla dominerande positionen.

Nyckelord: Perception and Misperception, Realism, Ukraina, Ryssland, NATO

Innehåll

1 Inledning.....	1
1.1 Syfte och frågeställning	1
1.2 Inom och utomvetenskaplig relevansen	1
2 Bakgrund.....	3
3 Metod	7
3.1 Analysmodell	7
3.2 Avgränsning	8
3.3 Teori.....	8
3.4 Kvalitativ textanalys, Material	9
4 Teoretisk Ramverk.....	9
4.1 Perception and Misperception.....	10
4.1.1 Kategorisera och stereotypa	10
4.1.2 Förenkling av kausala samband.....	11
4.1.3 Historiska analogier	11
4.2 Strukturella realismen	12
5 Analys	14
5.1 Kategorisera och stereotypa	14
5.1.1 Förenkling av kausala samband.....	16
5.1.2 Historiska analogier	18
5.2 Systemnivå.....	20
6. Avslutning	23
6.1 Förslag på vidare forskning.....	23
7.Referenser	24

1 Inledning

I april år 2000 uttryckte före detta lettiska presidenten Vaira Vike-Freiberga bekymmer över rysk utrikespolitik och varnade att Ryssland kan komma använda sig av våld gentemot sina grannar i framtiden (BBC, 2000). Den 24 februari år 2022 blev detta en verklighet då Ryssland inledde så kallad "militär special operation" med syftet att "denazifiera" samt "demilitarisera" Ukraina. Medan i Ukraina har denna händelse beskrivits som invasion samt militärt angrepp gentemot en suverän stat. Spänningar mellan Ryssland och forna sovjetiska länder har pågått sedan sovjetunionens fall. Rysslands våldsanvändningen på internationell nivå är inte ett nytt fenomen då Ryssland använd militära medel i mindre omfattning i Tjetjenien 1999 och 2009, i Georgien 2008 och i Krimhalvön 2014. Rysslands invasion av Ukraina chockerade dock många då väldigt få människor trodde att Ryssland skulle inleda ett storskalig krig gentemot Ukraina.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna studie är därmed att försöka förklara ryska statens beslut att använda militära medel i Ukraina för att bidra till en bättre förståelse för krigsutbrottet. För att uppnå studiens syfte har följande frågeställningar ställts; *Hur kan ryska statens beslutet att använda militära medel i Ukraina förklaras?*

1.2 Inom och utomvetenskaplig relevansen

Det första kriteriet som nämns inom metodologiska litteraturen, är nämligen det inomvetenskapliga och utomvetenskapliga relevansen av en studie. Med detta menas det att uppsatsens ämnesval är det första en författare måste ta hänsyn till (Esaiasson m.fl. 2017 s.18). Det utomvetenskapliga kriteriet handlar ytterst om att ämnet man har tänkt sig att studera har relevans för omvärlden. Utomvetenskapliga relevansen av denna studie tar avstamp i att den nuvarande säkerhetsordningen tycks utmanas av ryska regeringen i den meningen att man anser rätta till historiska orättvisor som Rysslands president Vladimir Putin skrev i en artikel (Putin 2021). Men varför är detta synsätt problematisk och hur skulle sådan resonering påverka omvärlden? Min argument grundar sig på att en sådan synsätt är principiellt ohållbar. På samma grunder kan flera andra länder hänvisa till historiska orättvisor och därmed göra anspråk på

territorium som betraktas idag som självständiga och suveräna stater. Detta synsätt skulle därmed leda till potentiella militära konfrontationer, särskild i områden där historien är präglad av territoriella förändringar. Av denna anledning anses detta problem vara av viktigt relevans för omvärlden.

Den inomvetenskapliga relevansen däremot har andra implikationer för ämnesvalet och tar avstamp i kunskapsluckor och kontroverser inom tidigare forskning (Esaiasson m.fl. 2017 s. 32). Detta kriterium handlar främst om att kunna bidra till den hittillsvarande forskningen inom ämnet med något nytt (Esaiasson m.fl. 2017 s.18). I denna studie kommer fokuset ligga på kontroverser då det anses att teorier på systemnivå inte lyckas förklara händelser i sin helhet. Detta eftersom utrikespolitiskbeslutttagande har flera dimensioner som måste beaktas (Gustavsson, 1998 s.141).

2 Bakgrund

En fruktbar utgångspunkt för all konflikt är kunskap om bakgrunden till konflikten och konflikten i Ukraina, som man kan gissa, har flera dimensioner. I detta kapitel kommer det därmed ges en kort kronologisk bakgrund till konflikten i Ukraina som är av relevans för uppsatsens syfte.

När Sovjetunionen började närma sig sitt slut, röstade flera sovjetiska republiker för självständighet och Ukraina var inget undantag. Ukrainska S.S.R deklarerade suveränitet den 16 juli år 1990 och kort därefter självständighet den 24 augusti 1991 (Britannica, 2022). På så sätt är Ukraina relativt nytt land, med detta sagt, kan dock ukrainsk nationell identitet spåras hela vägen till 1800-talet (ibid).

Tre år senare 5 december 1994 skrevs Budapestavtalet i vilket Ukraina skulle bli ett kärnvapenfritt land i utbyte mot säkerhetsgarantier för Ukrainas självständighet och suveränitet från England, Nordirland, Ryska Federationen och USA. Avtalet innehåller 6 punkter som kan sammanfattas som följande;

1. Bekräfta deras skyldighet i enlighet med CSCE Final Act, att respektera Ukrainas självständighet, suveränitet och de nuvarande gränser av Ukraina
2. Bekräfta deras skyldighet att avstå från att hota eller använda sig av våld gentemot Ukrainas territoriella integritet eller politiska självständighet och att inget av deras vapen kommer att användas mot Ukraina med undantag i fallet av självförsvar eller i enlighet med FN:s stadga.
3. Bekräftar deras skyldighet i enlighet med CSCE Final Act, från att avstå subordinera Ukraina för sitt eget intresse genom ekonomiskt tvång och således säkra fördelar.
4. Bekräftar deras skyldighet att genast söka handling från FN:s säkerhetsråd i fallet om Ukraina skulle bli föremål för aggression eller ett objekt för hot där kärnvapen kan användas gentemot Ukraina.
5. Bekräfta deras skyldighet att i fallet av Ukraina, deras plikt att inte använda kärnvapen mot något kärnvapenfri stat som är medlem i Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons med undantag i fallet av en attack mot sig själva, deras territorium eller beroende territorium,

deras väpnade styrkor eller deras allierade i meningen av en stat i association eller allians med en kärnvapenstat.

6. Bekräftar att avtalsparterna kommer att konsultera om det skulle uppkomma en situation där det uppstår frågor kring dessa skyldigheter (Budapestavtalet, 1994).

Vid det här laget ansågs kalla kriget vara över och år 1995 publiceras en studie om NATO:s utvidgning som senare resulterar i att Tjeckien, Ungern och Polen blir formella medlemmar i NATO år 1999 (Nato, 2022). Från ryska perspektivet anses utvidgningen som ett hot mot ryska nationella intresse medan från NATO:s perspektiv anser man att självständiga länder har rätt att välja med vem de väljer att alliera sig med genom så kallad "open door" policy (Nato, 2016) Denna händelse beskrivs som början på ryska missnöjen med det rådande säkerhetsordningen då Presidenten Jeltsin menade på att NATO expansionen skulle innebära att Ryssland skulle behöva ta till motåtgärder för att bibehålla maktbalansen och detta eventuellt skulle återigen skapa gränslinjer mellan öst och västvärlden.

Från NATO:s perspektiv ses denna utveckling i stället som en process som skulle bidra till att konsolidera den positiva utvecklingen i Europas nya demokratier (Ian Anthony, 2017).

Några år senare sker en händelse som inledningsvis inte troddes skulle påverka relationen mellan Ryssland och USA. USA blir föremål för en terrorattack 9 september 2001 och i samband med detta väljer Bush administrationen att dra sig ut från Anti-Ballistic Missile Treaty (ABM) och stödjer ytterligare expansion av NATO i baltiska länder (ABM Avtalet, 1993).

Denna handling upplevs som ogynnsam från det ryska perspektivet då detta avtal sågs som en mekanism som kontrollerade kapprustningen. I USA däremot anser man att avtalet förhindrar USA från att bygga effektiva försvarsutrustning gentemot terrorister och "rogue states" (James Acton, 2021).

Parallellt med detta anses även att Ryssland utvecklar auktoritära tendenser på hemmaplan med utrikespolitik som är utformad för att intimidera och kontrollera sina grannar med hänvisning till Tjetjenienkriget.

År 2004 vänds fokuset till Ukraina och sägs vara början på nedgångsspiralen för USA-Ryssland relationen. Presidentvalen mellan västorienterade Viktor Jusjtjenko och ryskorienterade Viktor Janukovitj leder till stora kontroverser då den västorienterade kandidaten blir förgiftad och Viktor Janukovitj anses vara vinnaren. Denna händelse leder till den kända protesten som idag

benämns som Orange Revolution. Ukrainas befolkningen anser att valen varit ohederliga och protesterar för ett omval, vilket resulterar i att västorienterade ledaren Viktor Jusjtjenko blir Ukrainas president. Revolution uppstår även i Uzbekistan i maj år 2005 vilket blir förtryckt av presidenten Islam Karimov. I ljuset av detta håller Rysslands president Vladimir Putin Munichtalet år 2007 där han förmedlar att USA i sin strävan efter unipolär global dominans har översträckt sig geografisk nära Ryssland. Detta eftersom i Kreml väcks misstankar om att USA:s motiv är att försvaga Ryssland och avsätta Putin då vågor av regimbyte sker i Rysslands periferi. Talet ger dock inte avsedd effekt då samarbetet mellan NATO och de forna sovjetländerna fortsätter. År 2008 påbörjas samtal om medlemskap mellan NATO och länderna Albanien, Kroatien, Makedonien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro, Georgien och Ukraina (Nato 2022). För att få Ryssland att bli tagen på allvar gällande dess intresse, väljer Ryssland att annektera Sydossetien och Abchazien som internationellt är en del av Georgien (Eugene Chausovsky, 2022). Denna händelse fördöms av internationella samfundet och dessa republiker erkänns inte som självständiga stater. Ett år senare blir Albanien och Kroatien officiella medlemmar av NATO.

Nästa avgörande händelse som sägs ha skakat relationen mellan USA och Ryssland är nämligen Euromaidan protesten år 2014. Ukrainas president Yanukovych som lovat att integrera Ukraina i den europeiska sfären bröt löften och inledde närmare relation med Ryssland i stället. Detta utlöste Euromaidan protesten vilket resulterade i att presidenten flydde landet. I samband med detta annekterade Ryssland Krimhalvön då ryska staten ansåg att de rysktalande medborgarna av Krimhalvön levde under hot från högerextrema grupper samtidigt som Ryssland ansåg att Ukraina inte implementerade Minsk-avtalen, som var ett avtal med syftet att avsluta konflikten i östra delen av Ukraina. Annekteringen av Krimhalvön beskrivs i övriga delar av världen som uppenbar förbrytelse av internationella normer. Detta ledde givetvis till ett mer intensifierad samarbetet mellan NATO och Ukraina och år 2017 ingick även Montenegro i NATO (Nato, 2022).

År 2019 blir Volodymyr Zelenskyj president av Ukraina med löften om att bekämpa korruptionen som präglade Ukraina i flera decennier och att avsluta konflikten mellan Ryssland och Ukraina. Löften som i praktiken dock innebar att oligarker som Viktor Medvedchuk, som sägs vara nära vän med Putin, började tappa makt i Ukraina (Simon Shuster, 2022).

År 2021 blev hotet av militär intervention en verklighet då det skickas ett brev från ryska staten till USA och NATO med krav om att NATO:s styrkor ska dras tillbaka från östra delen av Europa och i samband med detta placeras tiotusentals ryska trupper vid ukrainska gränser (Witold Rodkiewicz, 2022).

Kravet blev dock nekat då statssekreteraren Anthony Blinken menade på att NATO:s ”open door” policy kvarstår, vilket indirekt tyder på att östeuropeiska länder har rätt att alliera sig med NATO om de så önskar (Rebecca Shabad, 2022)

Ryssland reagerade på detta beslut genom att inleda så kallad ”militär special operation” den 24 februari 2022. I omvärlden ansågs detta som fullskalig invasion av Ukraina.

Sammanfattat kan det påstås att även om det varit relativt lugnt i Ukraina fram till 2014, har det skett händelser i bakgrunden som eventuellt påverkat Ukraina. Givetvis har det skett fler händelser som har haft roll i konflikten, men nämnda händelser anses ha haft hög påverkan för konflikten.

3 Metod

I detta avsnitt beskrivs studiens tillvägagångssätt.

3.1 Analysmodell

Med ambitionen att skapa bättre förståelse för krigsutbrottet i Ukraina är första uppgiften att identifiera vad detta är ett fall av. Detta kan sägas vara ett fall av utrikespolitiskt beslut då utrikespolitik beskrivs som politik som en stat för mot sin omvärld med tre allmänna mål, nämligen säkerhet, välfärd och ideologi. (Gustavsson & Tallberg, 2021 s.201). De nämnda målen kan dock uppfyllas genom diverse medel som vanligtvis inkluderar propaganda, diplomati, ekonomiska medel och sist men inte minst militära medel (ibid). I detta fall kan det då påstås att ryska staten bedriver utrikespolitik genom militära medel, vilket tyder på att detta faller bör studeras med hjälp av utrikespolitisk analys med inslag av krigsutbrott.

Inom fältet av utrikespolitisk analys finns det dock mängder av analysmodeller som forskare ständigt för diskussioner om. Det verkar dock ha uppstått konsensus bland forskare att utrikespolitik bör studeras med hjälp av flernivåanalyser eftersom staternas handlingar sägs vara beroende av både politiska och kulturella värderingar (Gustavsson, 1998 s.142). En sådan förklaringsmodell har utvecklats av Kenneth Waltz som haft stort inflytande inom utrikespolitiska analysstudier. Enligt honom finns det tre analysnivåer som bör uppmärksammas i studien av krigsutbrott.

Den första nivån av analysen betonar vikten av individen och menar på att individens personliga egenskaper och världssyn är möjliga förklaringsfaktorer. Här menar man att när en ledande individ står inför ett beslutsval, utgår individen utifrån information som den blir försedd med. Det som dock betonas i denna process är att information som en individ absorberar filtreras genom ens egna subjektiva uppfattning, vilket sägs påverka individens uppfattning av verkligheten (Gustavsson & Tallberg, 2021 s.202).

Den Andra analysnivån tar sin utgångspunkt på statlig nivå där samhällets och statens struktur anses vara en förklaringsfaktor. På denna analysnivå menas att insyn i statens statskick, framför allt med avseende på hur maktutövningen är strukturerad, kan bidra med fullständigare förklaring för krigsutbrott. Detta baseras på idén om att demokratiska stater är mindre benägna

att kriga eftersom statsskicket har mekanismer som begränsar enskilda individers maktutövning. Vidare menas även också att demokratiska stater odlar pacifistiska värderingar i samhället (Gustavsson & Tallberg, 2021 s.203).

Den Tredje analysnivån hänvisar i stället till internationella systemet, alltså systemnivån, där krigsutbrott förklaras genom internationella strukturer. Här menas på att utrikespolitik kan förstås utan att involvera interaktionen av individer eller staten. Relationen reduceras till stater och deras intressen definieras som makt. Faktorer som kultur, nationella politiska system, idéer och socioekonomiska strukturer anses inte vara viktiga i förståelsen av hur den internationella politiken fungerar (ibid).

3.2 Avgränsning

Den andra analysnivån, på stats nivån, kommer i denna studie inte att analyseras. Detta eftersom en sådan analys skulle kräva en förklaring på vilket sätt Ryssland inte är en demokrati men också hur maktutövningen är strukturerad då demokratier tenderar också att inleda krig. För att förklara hur maktutövningen i Ryssland är strukturerad har dock visat sig vara en komplicerad uppgift när det berör Ryssland då tillförlitligt material inte har kunnat hittats.

3.3 Teori

Syftet i denna studie är, som tidigare nämnt, att försöka förklara hur ryska statens beslut att använda militära medel i Ukraina kan förklaras. Därmed är studiet utformad som en teorikonsumerande fallstudie då teorikonsumerande studier lämpar sig bäst för studier som syftar till att försöka förklara vad det var som hände just i det enskilda fallet genom existerande teorier och förklaringsmodeller (Esaiasson m.fl. 2017 s.43). De nämnda analysnivåerna i analysmodellen kan studeras utifrån diverse teorier och förklaringsmodeller. I denna studie kommer individnivån att analyseras utifrån Perception and Misperception teorin eftersom teorin är aktörsbaserad vilket tjänar studiens syfte då makten är centrerad hos Rysslands president Vladimir Putin. Analysen på systemnivå kommer att utgå ifrån strukturella realismen eftersom, som det visat sig på individnivån, tenderar Vladimir Putin uppfatta världen i ett nollsummespel.

3.4 Kvalitativ textanalys, Material

Utifrån studiens analysmodell som syftar åt fånga in en individs subjektiva uppfattning, har kvalitativ textanalys varit mest lämpliga tillvägagångssättet. Detta eftersom med hjälp av kvalitativ textanalys kan författaren genom en djupgående läsning eftersöka det forskaren är ute efter (Esaiasson m.fl. 2017 s.218). I synnerhet har en systematiserad undersökning genomförts då teoretiska utgångspunkten på individnivå krävt att materialet kategoriseras. Materialet som har används har besått av artiklar av olika slag och publicerade transkriberade intervjuer från “Frontline interviews” som genomförts av professionella journalister. Eftersom intervjuerna inte är genomförda av mig har vissa påståenden citerats genom analysen som referenser. Intervjuerna har dock behandlats som textanalyser då utskriften från intervjuer kan behandlas som text (Esaiasson m.fl. 2017 s.262). Nedan följer namnen på vilka personer som varit delaktiga i intervjuerna som studien har utgått ifrån.

- Victoria Nuland, USA ambassadör to NATO 2005–2008
- Antony Blinken, Barack Obamas rådgivare 2009–2015
- James Clapper, Direktör för National Intelligence 2010–2017
- Michael Mcfaul, USA ambassadör till Ryssland 2012–2014
- William Burns, USA ambassadör till Ryssland 2005–2008

4 Teoretiska Ramverket

I detta avsnitt beskrivs teoretiska utgångspunkter som tillämpats på individ och systemnivå.

4.1 Perception and Misperception

Analyser av individer har under senare tid betonats av flera forskare som förklaringsfaktor och menar på att utrikespolitisk analys bör studeras utifrån kognitiva förhållningssätt av individer som är i maktposition (Rosati, 2000; Gustavsson, 1998). Ett sådant synsätt har utvecklats som ett alternativ gentemot den traditionella modellen vilken oftast utgått ifrån att aktörer inom internationella relationer är rationella aktörer som alltid agerar rationellt (Rosati, 2000). Rosati argumenterar i stället att det är ett orealistisk antagande att människor alltid skulle agera rationellt baserat på "objektiva" fakta. Han menar i stället att vi måste se på individer på ett mer realistisk sätt, med avgränsad rationalitet (ibid). Ett sådant synsätt tar avstamp i den kognitiva processen av människan som antar att människans upplevelse av en situation upplevs genom ens egna subjektiva föreställning av verkligheten (Levy, 283). Att studera en människas subjektiva föreställningar av verkligheten kan dock göras på många sätt. Ett sätt att förstå beslutsfattande processer inom utrikespolitik är genom Perception and Misperception teorin. Denna teori handlar framför allt om hur världen uppfattas och förstås av individer och hur deras uppfattning påverkar vilka beslut de tar (Beach, 2012 s.110). Det som betonas i denna teori är elementen av missuppfattning som kan leda till irrationella beslut. Enligt teorin finns det 3 viktiga faktorer som bidrar till missuppfattningar som sannolikt påverkar beslutsfattandet.

4.1.1 Kategorisera och stereotypa

Den första faktorn för missuppfattning utgår ifrån den mänskliga tendensen att kategorisera och stereotypa, skapa "vi" och "dem" som nödvändigtvis inte alltid återspeglar den objektiva verkligheten. Vidare tenderar "vi" förknippa "dem" med negativa egenskaper av olika skäl, socialpsykologiska skäl eller för att stärka sammanhållningen av egna gruppen "vi". Det centrala är att när "vi" och "dem" skildringen bildats, kan denna skildring vara mycket motståndskraftig för upplösning eftersom människor tenderar att avvisa eller bortse från ny information som skulle kunna upplösa skildringen (Beach, 2012 s.111).

4.1.2 Förenkling av kausala samband

Den andra faktorn för missuppfattning är människans tendens att förenkla kausala samband. Här menas det att människor vill kunna förklara så mycket som möjligt av vad som händer runt om dem. Att erkänna för en människa att man inte begriper situationen är intellektuellt otillfredsställande. Därmed tenderar människor se andras handlingar som avsiktliga och planerade medan när det vanligtvis finns skäl att händelser kan ha orsakats av det egna beteendet. Mot bakgrund av detta, tenderar människor även överbetona eller underbetona sin roll i händelser beroende på händelsens utfall. Överbetoningen av egna roll sker oftast i samband med positiva utvecklingar medan i negativa utvecklingar underbetonas ens egna roll samtidigt som andras roll och handlingar överbetonas (Beach, 2012 s.111)

4.1.3 Historiska analogier

Den tredje faktorn för missuppfattning är delvis relaterad till andra faktorn som understryker tendensen för förenkling av kausala samband. Här menas det att när en beslutsfattare står inför beslutsval, tenderar dem att utgå ifrån historiska analogier som hjälpmedel för att kunna tolka enorma mängder av information. Logiken är att genom att dra lärdomar från historiska händelser kan en beslutsfattare begripa den nuvarande problemet, inklusive vilka potentiella faror alternativa strategier kan medföra. Resonemanget är som följande; om en historisk händelse (A) liknar händelsen (B) i att ha egenskapen (X), vidare om (A) också haft egenskapen (Y), således finns det risk för beslutsfattaren dra slutsatsen att (B) också egenskapen (Y). Detta resonemang kan således ge form åt beslutsfattarens antagande om kausala samband och ha effekt i beslutsfattande process. Problemet med historiska analogier, som man kan gissa, är att händelsen (A) kan aldrig helt likna händelsen B och därmed leda till en felaktig uppfattning av objektiva verkligheten. (Beach 2012 s.112)

4.2 Strukturella realismen

Den realistiska forskningstraditionen är en väl etablerad tradition inom internationella relationer. Lik andra forskningstraditioner dock, kan realismen tolkas på olika sätt beroende på vilka antaganden man utgår ifrån. Vissa forskare menar på att realismens utgångspunkt är den mänskliga naturen och att staternas vilja att ackumulera makt beror på människans egoistiska natur. Andra forskare däremot menar på att staternas maktsträvande inställning beror på strukturens anarkiska karaktär då det inte finns någon högre auktoritet än staten som kan garantera ens säkerhet (Mearsheimer 2014 s.83). Denna studie kommer utgå ifrån strukturella antagandet då det anses att den har god förklaringskraft för Rysslands agerande utifrån systemnivå.

Enligt strukturella realismen, som tidigare nämnts, är världssystemet anarkiskt och menar på att staternas handlingar kan förklaras utifrån detta antagande. Faktorer som statens statskicks eller vilka individer som är i maktposition är inte relevanta för en stats agerande. Detta kan förklaras genom att om en stat önskar att överleva i denna typ av världsstruktur måste den sträva efter makt, oavsett dessa faktorer. Frågan som uppstår är dock, varför strävar stater efter makt och varför är den så viktig? Strävan efter makt bygger på fem antagande som strukturella realister antar om världen (ibid)

Det första antagandet är att supermakter är centrala aktörer i världspolitiken och de verkar i en världsstruktur som är anarkiskt. Med anarkiskt struktur menas det dock inte att det råder kaos och oordning, utan med detta menas det helt enkelt att det inte finns en centraliserad organisation som har förmågan att framtvunga ordning i fallet av konflikter eller orättvisor som stater kan bli föremål för. Det andra antagandet är att alla stater inom en sådan struktur har offensiv förmåga och således har förmågan att tillfoga skada till en annan stat. Givetvis varierar denna förmåga bland stater, samtidigt som det sker ständiga förändringar i deras förmåga. Tredje antagande understryker staternas upplevda osäkerhet. Här menar man på att stater aldrig kan vara säkra på hur framtiden kommer att utspela sig i termer av andra staters intentioner. Mot bakgrund av detta vill stater ackumulera makt för att undvika att placeras i en sårbar position gentemot sina potentiella motståndare. Detta antagande betonar alltså bristen av tillit och förtroende gentemot andra staters intentioner. Det fjärde antagandet inom den strukturella realismen är att huvudmålet för alla stater är dess överlevnad inom det anarkiska systemet. Staten strävar efter att bibehålla sin territoriella integritet och självständighet och detta mål ses

som prioritet över alla andra mål staten har. Detta eftersom staten helt enkelt inte kan uppnå andra mål om den inte säkerställer sin överlevnad. Det femte och sista antagandet är nämligen att stater är rationella aktörer, vilket menar på att stater är kapabla att forma strategier för att maximera deras överlevnad (ibid)

Kombination av dessa fem antagande leder således till starka incitament för stater att upprätthålla maktbalansen, men även för maktmaximering för att kunna avskräcka potentiella fiender och för att öka sin säkerhet. Detta synsätt understryks särskilt i fallet av stormakter om de önskar upprätthålla sin position som stormakt (ibid). Enligt denna teori kommer således stormakter vara uppmärksamma på varandras relativa makt och ta till åtgärder för att bevara maktbalansen, men även säkerställa att andra stater inte har förmågan att skarpt förändra balansen till sin fördel. I praktiska termer innebär detta att stormakter ständigt måste hålla utkik för motståndarens materiella förmågor som kärnvapen, militära utrustningar och teknologiska utvecklingar. Utöver den materiella förmågan, som ibland benämns som "hard power", har stater också en annan typ av makt, nämligen "soft power". Här ingår statens socio-ekonomiska makt och beskrivs som statens konkurrenskraft i den ekonomiska sfären där bland annat statens välstånd och populationsökning är prioritet (ibid). Vidare, enligt strukturella realismen, ser man på maktskifte som ett nollsummespel, vilket innebär att om en stat ökar sin makt och säkerhet, görs detta på bekostnad av en annan stat. Logiken bakom detta synsätt är att, om en stat blir mäktigare, måste alltså andra stater bli relativt svagare. Det som sägs utlösa krig i fallet av stormakter är skiftet i maktbalansen. När en stormakt upplever maktskifte till sin nackdel, skapas det starka incitament för stormakten att starta ett förebyggande krig med syftet att upprätthålla sin dominerande position (ibid).

5 Analys

I detta avsnitt presenteras analysen på individ och systemnivå

5.1 Kategorisera och stereotypa

I genomgången av Putins uppfattning finns det ett tydlig indelning av vem som betraktas som “vi” och “dem”. Putins framställer ryssar och ukrainare som ett och samma folkgrupp och att på senare tid har det uppstått en vägg mellan ryssar och ukrainare vilket Putin anser är ett tragiskt händelse.

“First of all, I would like to emphasize that the wall that has emerged in recent years between Russia and Ukraine, between the parts of what is essentially the same historical and spiritual space, to my mind is our great common misfortune and tragedy.” (Putin 2022)

Denna uppfattning av Putin är också något som James Clapper delar. Enligt Clapper har Putin internaliserad en vision av “Great Russia” i vilket Putin betraktar rysktalande människor som medborgare av Ryssland, vilket inkluderar en stor del av ukrainare.

“He does have this vision, which he's internalized, of a great Russia and the very expansive definition of who's a Russian—anyone who speaks Russian is, by definition, according to him, a citizen of Russia” (James 2017).

Vad gäller västerländska länder, har dock Putin en annan uppfattning. I Putins uppfattning är västerländska länder endast satellitstater av USA, som USA i sin tur har skapat i sin egen bild. Vidare karakteriserar Putin västvärlden som ett imperium av lögnare, vilket är en negativ egenskap som kan tolkas att i Putins uppfattning är västvärlden i kategorin “dem”.

“All its satellites not only humbly and obediently say yes to and parrot it at the slightest pretext but also imitate its behaviour and enthusiastically accept the rules it is offering them. Therefore, one can say with good reason and confidence that the whole so-called Western bloc formed by

the United States in its own image and likeness is, in its entirety, the very same “empire of lies.” (Putin 2022).

Putins indelningen av “vi” och “dem” härstammar enligt Victoria Nuland från kalla kriget när Sovjetunionen och USA var motståndare, vilket har lett till att Putin fortfarande uppfattar NATO som ett fientlig organisation. Som nämnts tidigare i teoriavsnittet, när “vi” och “dem” kategoriseringen har bildats, kan det vara väldigt svårt för en människa att förändra sin synsätt.

“he never gets over that Soviet view of NATO, that it was founded to oppose us” (Victoria 2017).

Detta är något som Putin själv uppmärksammar i sitt tal och i hans uppfattning närmandet av NATO:s militära infrastruktur till östra delen av Europa är något som han finner väldigt hotande mot Rysslands säkerhet (Putin 2022).

NATO:s expansion till östra delen av Europa är något som både William Burns och James Clapper anser Putin uppfattar som aggressivt. William Burns betonar dock att i Putins världsbild är stormakter berättigade till intressesfärer och att Ryssland var berättigad till ett övervägande inflytande i Ukraina. (William 2017; James 2017). Vidare menar William Burns att när det talades om Rysslands intressesfär, var Ukraina den rödaste av röda linjer utifrån Putins synsätt.

“if you talk about Russia’s sphere of influence, Ukraine was the reddest of red lines from Putin’s point of view “(William 2017).

Något annat som Putin anser skiljer Ryssland och västerländska länder i “vi” och “dem” kategorin är Rysslands överlägsna traditionella värderingar. I Putins uppfattning präglas västerländska länder av falska värderingar som han anser är oförenliga med mänskliga naturen och som eventuellt skulle leda till rysktalande befolkningens degeneration och degradation ifall skiljelinjen mellan västvärlden och Ryssland skulle upplösas.

”They sought to destroy our traditional values and force on us their false values that would erode us, our people from within, the attitude they have been aggressively imposing on their countries, attitudes that are directly leading to degradation and degeneration, because they are contrary to human nature.” (Putin 2022).

Sammanfattningsvis finns det element av “vi” och “dem” i Putins uppfattning som kan påstås ha utvecklats från kalla kriget men som fortfarande kvarstår. Detta eftersom Putin än idag ser på relationen mellan USA och Ryssland i nollsummespel. Utöver detta skiljer Putin även på kulturella värderingar som han anser inte är förenliga med ryska kulturen. Detta enligt teorin innebär då att en möjlig förklaringsfaktor för Rysslands användningen av militära medel i Ukraina är just “vi” och ”dem” uppfattningen mellan västvärlden och Ryssland.

5.1.2 Förenkling av kausala samband

Vad gäller tendensen för förenkling av kausala samband, tycks det finnas tecken på i Putins resonering. Ett problem som Putin framställer med Ukrainas avståndstagande från Ryssland, är nämligen att det inte är Ukrainas självständiga beslut. I Putins uppfattning har det genomförts statskupp i Ukraina av nynazister och radikaler med NATO ländernas stöd med syftet att NATO medlemmar ska kunna främja sina egna intresse och förhindra en fredlig lösning till konflikten mellan Ukraina och Ryssland.

“We can see that the forces that staged the coup in Ukraine in 2014 have seized power, are keeping it with the help of ornamental election procedures and have abandoned the path of a peaceful conflict settlement (Putin 2022). “Focused on their own goals, the leading NATO countries are supporting the far-right nationalists and neo-Nazis in Ukraine” (Putin 2022).

NATO ländernas mål som Putin talar om är att NATO ska få ett fotfäste i Ukrainas territorium som sedan USA kan utnyttja för att driva sina egna intresse och exploatera Ukraina i ett kolonialistisk mening, vilket Putin anser är oacceptabelt då Ukraina är historiskt ryskt territorium.

“NATO alliance infrastructure or the ongoing efforts to gain a military foothold of the Ukrainian territory are unacceptable for us. It merely serves as a tool of US foreign policy. The problem is that in territories adjacent to Russia, which I have to note is our historical land, a hostile “anti-Russia” is taking shape.” (Putin 2022).

Som det synliggörs av Putins citat, antyder Putin att den negativa utveckling som sker i Ukraina genomförs avsiktlig av NATO medlemmar för att exploatera Ukraina. Enligt Victoria Nuland dock, är denna utveckling inte ett avsiktlig plan av USA för att skapa ett anti-ryskt projekt. Nuland menar att USA:s mål i Ukraina har varit att bidra till att skapa demokratiska förutsättningar för människor som av egenvilja velat delta i ukrainsk politik och bilda oppositionella partier vilket har lett till regimbyte, vilket motsäger Putins uppfattning om en planerad statskupp som genomförts av radikaler och nynazister. Det Nuland påpekar är att ukrainska folket har valt att frivilligt demonstrera med viljan att ingå i NATO och Europeiska unionen (Victoria 2017).

I Putins uppfattning dock, menar Nuland, har USA avsiktligt drivit oppositionella politiska kandidater från amerikanska ambassaden i Ukraina med syftet att byta ut sittande regimen.

“in which he talked about that period as the U.S. Embassy running oppositional candidates out of the embassy, which was, of course, ludicrous. We wouldn't do that; we can't do that. But that was his later perception of what was going on.” (Victoria 2017).

Det Victoria egentligen antyder återigen att Putins tro om USA:s skulle medvetet utbilda politiska kandidater i Ukraina med syftet att NATO ska få ett fotfäste i Ukraina är en missuppfattning av Putin.

För att återkoppla till teoretiska utgångspunkt, verkar det finnas en element av förenkling av kausalsamband utifrån Putins uppfattning men även oviljan se ens egna handlingar som kan ha påverkat protesterna i Ukraina som följaktligen lett till regimbyte. Demonstrationer i Ukraina som Putin antyder är en statskupp, kan möjligen vara ett sätt för Putin att underbetona Rysslands egen roll i Ukraina och överbetona USA:s roll som ett illasinnad makt som främjar sitt eget intresse.

5.1.3 Historiska analogier

Historiska analogier är något som utmärker sig i Putins tal, som publicerades i samband med invasionen av Ukraina. En av anledningarna som Putin framställer i rättfärdigandet av militära operationen i Ukraina, är tidigare militära operationer som utförts av USA och NATO. I Putins uppfattning tenderar USA använda sig hänsynslös av militära medel, vilken han även karaktäriserar som olagliga och som stridande mot internationella lagar.

Framför allt syftar Putin till kriget i Irak, Libyen och Syrien. I hans uppfattning är USA ansvarig för den globala terrorismen, civila krig och storskaliga migrationsvågor från Nordafrika till Europa som skett på grund av militära ingripande på de nämnda länderna.

“Then came the turn of Iraq, Libya and Syria, the illegal use of military power against Libya and the distortion of the all UN security Council decision on Libya ruined the state, created a huge seat of international terrorism, civil war, has led to large-scale exodus from the middle east and North Africa to Europe.” (Putin 2022).

Enligt William Burns var Putin väldigt besvrad av Libya fallet som resulterade i Muammar al-Gaddafis mördandet då han såg likheter mellan al-Gaddafis regim och sin egen modell som han hade bildat i Ryssland. Vidare enligt William Burns och Antony Blinken, var Putin övertygad om att USA uppmuntrade demonstrationer som ledde till al-Gaddafis död.

“I think he was also convinced that the United States was encouraging those kind of demonstrations” (William 2017).

“He saw America’s hidden hand everywhere. Color revolutions left, right and center, he thought the United States was behind them. It’s not true, and it’s an unfortunate misreading of what people really felt, whether it was Georgia, whether it was Ukraine, later other countries. But certainly, I think that’s how Mr. Putin genuinely perceived it. That, too, created a lot of animosity in the relationship “(Antony 2017).

Samma år som Gaddafi dog skedde liknande demonstrationer i Ryssland då Hillary Clinton hade kritiserat presidentvals processen vilket hon ansåg hade brister i Ryssland. I Putins uppfattning var detta ett ytterligare försök att skapa liknande revolution i Ryssland vilket hade lett till al-Gaddafis död och revolutionen i Ukraina 2004.

“I think he was particularly shaken by Qaddafi’s fate and the images of Qaddafi being killed when he was found in a drainage hole someplace. He was even more determined after that point to draw a line and find ways in which he could undermine the ability of the United States to pursue what he saw to be a mistaken policy line” (William 2017)

“Putin held the United States and specifically then-Secretary of State Clinton responsible for fomenting what he thought was a color revolution in Russia” (James 2017).

Michael McFault instämmer att Putins uppfattning vid den tidpunkten var Hillary Clintons kritik av valprocessen en signal till demonstranterna att påbörja revolution i Ryssland. McFault menar dock detta var en missuppfattning av Putin eftersom, enligt hans analys av demonstranterna, var det deras egen vilja att gå ut på gatorna och demonstrera mot valfusk, inte något som Hillary Clinton medvetet hade planerat.

“They weren't waiting for Hillary Clinton to do what they did, but he thought that we were being supportive of them “(Michael 2017).

Men i Putins uppfattning var revolutionen i Ryssland ett försök av USA att underminera Putins egen regim som eventuellt skulle hota hans kontroll i Kremlin.

“But from Putin’s point of view, this was all part of a pattern of undermining existing governments, usually authoritarian governments which bore some similarities to his own, and that ultimately could threaten his own control in the Kremlin” (William 2017).

Mönstret som William Burns beskriver i ovannämnda citatet kan möjligtvis vara en förklaringsfaktor i Putins beslut att inleda krig gentemot Ukraina. Så som Putin ser det, är USA:s motiv att underminera regimer som inte passar amerikanska modellen av hur regimer ska se ut i amerikansk ledd internationell order.

“He saw this, again, wrongly, as part of a pattern of American behavior in which what we were bound and determined to do was to undermine regimes that didn't fit our model of what government should look like in the U.S.-led international order.” (William 2017).

I Putins uppfattning kan detta tolkas i likhet med resonemanget; om en historisk händelse A liknar händelsen B i att ha egenskapen X, vidare om A också haft egenskapen Y, således finns det risk för beslutsfattaren dra slutsatsen att B också egenskapen Y. Detta skulle innebära då revolutionen i Libyen (händelsen A) liknar revolutionen i Ryssland (händelsen B) i att ha

påbörjats av USA (egenskapen X), vidare om revolutionen i Libyen (händelsen A) haft al-Gaddafi mördad (händelsen Y), kan det då innebära att revolutionen i Ryssland (händelsen B) kommer även här leda till mördandet av Putin (egenskapen Y). Således finns det möjlighet att Putin kan ha påverkats av denna historiska analogier, men som inledningsvis nämnts i teoriavsnittet, behöver historiska analogier inte föreställa objektiva verkligheten.

5.2 Systemnivå

Petro Poroshenko som var Ukrainas president mellan åren 2014–2019 skrev under ett dokument som skulle re-orientera Ukraina närmare till EU och NATO. Dokumenten som skrevs på, *“Action Plan for implementation of the State’s strategic course towards obtaining by Ukraine of the full membership in the European Union and in the North Atlantic Treaty Organisation.”* innehöll flera punkter som i praktiken innebar att Ukraina var på väg ut ifrån ryska intressesfären. Dokumentet kan i svepande drag sammanfattas med att Ukraina ska förberedas att integreras i Europeiska unionen och NATO genom att anamma europeisk historia, kultur, ekonomi, politik och säkerhet från NATO.

Ukrainska ambitionen av ovan nämnda processen är enligt Putins bedömning ett existentiell hot mot Ryssland, vilket härstammar från Putins realistiska synsätt på internationell politik men också att Putin anser NATO vara en fientlig organisation gentemot Ryssland. Påföljderna av Ukrainas integrering i västalliansen har flera potentiella implikationer utifrån ryskt perspektiv då utifrån strukturella realismen, är internationell politik ett nollsummespel där ett makts vinst är annan makts förlust i termer av säkerhet och makt.

Det väsentliga med NATO som organisation är nämligen NATO:s kollektiva försvarspikten Artikel 5 som menar på att om en NATO medlem är offer för ett väpnat angrepp, kommer var och varannan medlem i alliansen att betrakta detta som ett väpnat angrepp mot alla medlemmar och vidta de åtgärder som den anser vara nödvändiga för att hjälpa den attackerade medlemmen.

Ukrainas integrering i NATO skulle således innebära för Ryssland att NATO som organisation, vilket Putin anser är ett intressefrämjande verktyg för USA:s, skulle expandera och därmed skifta det militära kapabiliteten ytterligare till NATO:s fördel. I praktiska termer skulle NATO:s militära förmåga i samband med Ukrainas integreringen utöka NATO:s militära förmåga med

ytterligare 196 000 aktiva militär personal, 900 000 reserv militär personal, 3309 bepansrade stridsfordon, 132 stridsflygplan samt en militärbudget på 4.3 miljarder dollar baserat på data från 2021 (European Parliamentary Research Service, 2022).

Ett sådant förändring inom internationella arenan skulle då underminera Rysslands position som stormakt vilket stater bör undvika enligt realismen då bästa möjliga överlevnadsstrategi enligt realismen är strävan för maktmaximering med syftet att kunna avskräcka potentiella fiender. Vidare utifrån maktbalans principen, kommer Ryssland behöva ta till åtgärder i försöket av att upprätthålla maktbalans, vilket skulle innebära utökade militära utgifter för att motbalansera NATO:s maktackumulering.

Ett annat potential implikation för Ryssland är Vladimir Zelenskyj ambition att återställa Ukrainas territoriella integritet, vilket inkluderar Krimhalvön (Bloomberg, 2021). För Ryssland skulle detta innebära att Ukraina skulle ha förmågan, med hjälp av militära medel, ta tillbaka Krimhalvön som varit annekterad av Ryssland sedan 2014. Utifrån ett nollsummespel logiken, förlusten av Krimhalvön för Ryssland kan ha flera strategiska betydelse. Ett av de är nämligen Ryssland tillgång och inflytande över Azov sjön och Svarta havet. Detta eftersom år 2003 antydde Putin att Azov sjön samt Svarta havet faller inom Rysslands strategiska intressesfär då dessa områden ger Ryssland direkt tillgång till världens största transportvägar, inklusive dess ekonomiska vägar till världsmarknaden (Kremlin, 2003). Utifrån Ryskt perspektiv, skulle Ukrainas ambition att återställa sin territoriella integritet motverka Rysslands position i världsarenan som stormakt då Ryssland förmåga att utöva inflytande över dessa områden skulle förminska, vilket idag upprätthålls med hjälp av Ryska flottbasen i Sevastopol.

Vidare enligt Ingmar Oldberg, som är forskare på Utrikespolitiska Institutet, tenderar Ryssland att utöva inflytande över andra länder genom energiförsörjning. Ingmar menar på att Ryssland utnyttjar andra länders energiberoende på många sätt. Vanligaste metoden för Ryssland att utöva makt över länder som är i beroendeposition är bland annat genom att förminska eller helt stoppa försörjningen av energin medvetet eller genom att hänvisa till tekniska problem, men också genom upphöjda energipriser (Oldberg, 2010). Enligt en studie av FOI, har Ryssland använd energi som ett sätt att utöva inflytande över forna sovjetländer 36 gånger mellan åren 1991–2006 som varit politisk motiverade i vilket Ukraina drabbats vid 5 tillfälle (Hedenskog & Larsson, 2007). I samband med detta, enligt energi säkerhetsexperter, annekteringen av Krimhalvön år 2014 var delvis grundad i att bevara Ukrainas beroendeposition till Ryssland då år 2012 upptäcktes stora mängder av gasreserver i Krimhalvön som Ukraina velat utnyttja för att diversifiera energikonsumtionen, vilket skulle innebära ett mer självständigt Ukraina (Keypour, 2019).

Ukraina ambitions att återta Krimhalvön under sitt kontroll skulle då innebära för Ryssland ett självständigt Ukraina och minskad inflytande för Ryssland över Ukraina vilket i realistiska mening kan tolkas som förlust av makt.

Något annat som sägs vara problematisk för Ryssland med Ukrainas vilja att gå med i NATO är Ukrainas geografiska landskap. Under de senaste 500 åren har Rysslands invaderats av polackerna under 1605-talet, av Sverige under 1708-talet, under Napoleon under 1812 och två gånger av Tyskland i båda världskrigen (Marschall, 2022). Det som dessa invasioner har gemensamt, är att de har skett genom det stora europeiska slätten som är ett stort område med jämn mark vilket inkluderar Ukraina. NATO:s fotfäste i Ukraina skulle då, utifrån ryskt perspektiv vara säkerhetsfråga då NATO ses som ett fientlig organisation. Att NATO skulle invadera Ryssland kan dock upplevas som otänkbar i mångas ögon, men utifrån Putins synsätt, som utgår ifrån realistiska synsättet, kan man aldrig vara säker på andra staters intentioner i framtiden men även försvåra Ryssland för maktackumulering. På så sätt kan detta ses som ett säkerhets bekymmer utifrån ryska perspektivet.

6. Avslutning

Studien inleddes med frågeställningen; Hur kan ryska statens beslutet att använda militära medel i Ukraina förklaras med syftet att bidra till en bättre förståelse för krigsutbrottet i Ukraina. Studien genomförde två analyser i vilket den ena analysen undersökte hur kriget kan förstås på systemnivå medan andra nivån fokuserade på individnivån. På systemnivå, med utgångspunkten i realistiska forskningstraditionen, kan kriget förklaras genom att Ukrainas integreringen i NATO skulle underminera Rysslands position som stormakt vilket, enligt realismen, skapar starka incitament för den dominerande makten starta ett krig med förebyggande syfte. Analysen på individnivå visar på att Putin tenderar se på västvärlden i termer av ”vi” och ”dem” och interaktionen mellan Ryssland och västvärlden ses i nollsummespel. Vidare anser Putin att Ukraina, särskild östra delen, är en del av Ryssland och Ukrainas ambitionen att re-orientera sig mot västvärlden finner han hotande mot Ryssland.

6.1 Förslag på vidare forskning

Något som skulle vara intressant att undersöka är hur Ukraina kriget kan förstås på stats nivån då vissa forskare menar på att beslutet att använda militära medel i Ukraina var något som även centrala delar av ryska krigsmakten fann överraskande. Vidare skulle det också vara intressant att undersöka varför Ryssland anföll Ukraina den 24 februari och inte tidigare eller senare.

7.Referenser

Britannica. (14 augusti 2022) History of Ukraine
<https://www.britannica.com/place/Ukraine/History> Hämtad 2022-07-15

BBC. (30 april 2000). *Latvia fears Russian attack*.
<http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/731737.stm>. Hämtad 2022-07-15

Bloomdberg (23 augusti 2021). Ukraine's Leader Vows to Do All He Can to Bring Back Crimea
<https://www.bloomberg.com/news/articles/2021-08-23/ukraine-s-leader-vows-to-do-all-he-can-to-bring-back-crimea#xj4y7vzkg> Hämtad 2022-07-15

Beach, D., & Pedersen, R. B. (2019). *Analyzing Foreign Policy* (2nd ed.). Bloomsbury Academic.

Budapestavtalet. Volume (3007, I-52241)
<https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%203007/Part/volume-3007-I-52241.pdf> Hämtad 2022-08-7

Esaiason, Peter, Mikael Gilljam, Henrik Oscarsson, Ann Towns & Lena Wängnerud (2017). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 3 uppl. Stockholm: Wolters Kluwers

Frontline. James Clapper (9 augusti 2017).
<https://www.pbs.org/wgbh/frontline/interview/james-clapper/> Hämtad 2022-07-25

Frontline. William Burns (juni 14 2017).
<https://www.pbs.org/wgbh/frontline/interview/william-burns/> Hämtad 2022-07-25

Frontline. Michael Mcfaul (23 juni 2017).
<https://www.pbs.org/wgbh/frontline/interview/michael-mcfaul/> Hämtad 2022-07-25

Frontline. Antony Blinken (24 juli 2017).
<https://www.pbs.org/wgbh/frontline/interview/antony-blinken/> Hämtad 2022-07-25

Frontline. Victoria Nuland (14 juni 2017).
<https://www.pbs.org/wgbh/frontline/interview/victoria-nuland/#highlight-3137-3166> Hämtad 2022-07-25

FP. (22 maj 2022). Russia May Be Ready to Annex Breakaway Territories
<https://foreignpolicy.com/2022/05/24/russia-annex-breakaway-territories/> Hämtad 2022-07-15

Gustavsson, J. (1998). The politics of foreign policy change: explaining the Swedish reorientation on EC membership, Lund Universitet. Press, Lund.

Getty. (13 december 2021). The U.S. Exit From the Anti-Ballistic Missile Treaty Has Fueled a New Arms Race

<https://carnegieendowment.org/2021/12/13/u.s.-exit-from-anti-ballistic-missile-treaty-has-fueled-new-arms-race-pub-85977> Hämtad 2022-07-15

International School History (2022)

<https://www.internationalschoolhistory.com/tim-marshall---russia.html> Hämtad 2022-07-15

Keypour, Javad, (2019). The Annexation of Crimea: A Realist Look from the Energy Resources Perspective

Hedenskog, Jakob & Larsson, Robert. (2007). Russian Leverage on the CIS and the Baltic States.

Oldberg, Ingmar (2010) Russia's Great Power Strategy under Putin and Medvedev (No.1) Swedish Institute of International Affairs

<https://www.ui.se/globalassets/ui.se-eng/publications/ui-publications/russias-great-power-strategy-under-putin-and-medvedev-min.pdf> Hämtad 2022-07-15

Kremlin (17 augusti 2003). The Black Sea gives Russia direct access to the world's major transport routes, including its economic routes, President Vladimir Putin said at a meeting on military and diplomatic matters at the Yeisk branch of the Gagarin Air Force Academy

<http://www.en.kremlin.ru/events/president/news/29375> Hämtad 2022-07-15

European Parliamentary Research Service. (2022). Russia's war on Ukraine: Military balance of power

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729292/EPRS_ATA\(2022\)7292_92_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729292/EPRS_ATA(2022)7292_92_EN.pdf) Hämtad 2022-07-15

Mearsheimer, J. J. (2014). *The Tragedy of Great Power Politics* (Updated ed.). W. W. Norton & Company.

Levy, J. S. (1994). Learning and Foreign Policy: Sweeping a Conceptual Minefield. *International Organization*, 48(2), 279–312. <http://www.jstor.org/stable/2706933>

Rosati, J. A. (2000). The Power of Human Cognition in the Study of World Politics. *International Studies Review*, 2(3), 45–75. <http://www.jstor.org/stable/3186305>

Gustavsson, Jakob & Tallberg Jonas (2021). *Internationella relationer* (4 uppl.) Studentlitteratur (red)

News. (26 januari 2022). U.S. offers Russia 'serious diplomatic path forward' but rejects NATO ban on Ukraine
<https://www.nbcnews.com/news/world/biden-russia-ukraine-threat-putin-sanctions-invasion-nato-rcna13577>

OSW. (28 januari 2022). The US and NATO respond to the Kremlin's demands: Russia's reactions
<https://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2022-01-28/us-and-nato-respond-to-kremlins-demands-russias-reactions> Hämtad 2022-07-15

Time. (02 februari 2022). The Untold Story of the Ukraine Crisis
<https://time.com/6144109/russia-ukraine-vladimir-putin-viktor-medvedchuk/> Hämtad 2022-07-15

Nato. (07 juli 2022) NATO's response to Russia's invasion of Ukraine
https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_192648.htm Hämtad 2022-07-15

Vladimir, Putin, 2014, Article by Vladimir Putin "On the Historical Unity of Russians and Ukrainians"
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/66181> Hämtad 2022-07-25

Treaty Between The United States of America and The Union of Soviet Socialist Republics on The Limitation of Anti-Ballistic Missile Systems (ABM Treaty) (1 oktober 1993)
(Treaty. <https://2009-2017.state.gov/t/avc/trty/101888.htm#text>) Hämtad 2022-07-15

Stockholm international peace research institute. (mars 2017). Sustainable policies must be built on inclusiveness: Reflections on the 1997 Helsinki Summit
<https://www.sipri.org/commentary/essay/2017/sustainable-policies-must-be-built-inclusiveness-reflections-1997-helsinki-summit> Hämtad 2022-07-15

Nato (juli 2016) NATO Enlargement & Open Door
https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/pdf_2016_07/20160627_1607-factsheet-enlargement-eng.pdf Hämtad 2022-07-15

Putin, Vladimir, 2022. “Adress by the President of the Russian Federation”
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/67843/videos>. Hämtad 2022-08-7

Nato (06 juli 2022) Enlargement and Article 10

https://www.nato.int/cps/en/natolive/topics_49212.htm Hämtad 2022-07-15